

מ"י 25804/11/16 - מדינת ישראל נגד אנטון שרפוב, רמיל ניסנוב

בית משפט השלום בראשון לציון

15 נובמבר 2016

מ"י 25804-11-16 מדינת ישראל נ' שרפוב

לפני כבוד השופט עודד מורנו
מדינת ישראל
המבקשת

נגד
החשודים

1. אנטון שרפוב 2. רמיל ניסנוב

נוכחים:

נציגת המבקשת מפקחת ריבי דרור כהן

החשודים באמצעות שב"ס

ב"כ החשוד 1 עו"ד מיכאל לויט ועו"ד עופר רשו

ב"כ החשוד 2 עו"ד שני דרי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהתאם למסכמים שהוצגו לפניי במ/1 - במ/5, הבקשה לחייב את הטוענת המשטרית לענות על השאלה - נדחית.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

עודד מורנו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

בפניי בקשה רביעית להארכת מעצר בעניינו של החשוד 1, אשר נעצר ביום 03.11.16, בחשד לעבירות של גידול, סחר והחזקת סמים וכן נטילת חשמל, מים או גז בגניבה.

כמו כן, בפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של החשוד 2, אשר נעצר ביום 09.11.16, בחשד לביצוע עבירות:

גידול, סחר והחזקת סמים וסחר למסירת החזקה בנשק וכן קשירת קשר לפשע.

כבר בשלב זה אומר כי בהתאם לחומר הראיתי שהוצג בפניי, אותו סימנתי במ/1- במ/6, ובהמשך לפרוטוקולים קודמים של הארכת מעצר בעניינם של החשודים, וכן בהתייחס לעצם החשדות המופנים כלפי כל אחד מהחשודים, מצאתי לנכון לאבחן בין החשודים כך שבעניינו של החשוד 1 - בהתאם לנימוקים שיפורטו כדלקמן, אורה על שחרורו לחלופת מעצר בית.

מנגד, בעניינו של החשוד 2 - אורה על הארכת מעצרו.

כפי שהוצג לפניי חומר החקירה, וחשוב לציין בעניין זה גם את הבקשה להוצאת צו המעצר, קיים הבדל משמעותי בין העבירות בהן נחשד החשוד 1 לבין החשוד 2 ומעורבים אחרים בפרשה.

החשוד 1 נחקר ולמעשה הודה בעבירות של גידול והחזקת סמים, כך גם לגבי נטילת חשמל על ידי גניבה. מבקשת המעצר לא מיוחסת לו כל עבירה של סחר בנשק או קשר לאותה עבירה. כמו כן, בית המשפט שאל את ב"כ המבקשת איזה פעולות טעונות שיבוש מבחינת המבקשת והתשובה אשר ניתנה הפנתה למסמך אותו סימנתי במ/2.

לאחר שעיינתי באותו מסמך פעם נוספת (במ/2), דעתי אינה כדעת ב"כ המבקשת, שכן מרבית הפעולות אשר מסומנות בבמ/2 עניינן בעבירות הנשק או מארג ראיתי שהחשוד 1 אינו חלק ממנו ועל כן גם בכך יש כדי להשליך על החלטת בית המשפט בעניין שחרורו לחלופה מעצר. דבר אלה נאמרים לצד העובדה שמדובר בחשוד אשר שיתף פעולה בחקירתו, מסר גרסה מלאה, אשר גם אם ברצון היחידה החוקרת להמשיך ולחקור בעניינו אין הדבר מחייב את היותו מאחורי סורג ובריוח.

פסיקת בית המשפט העליון התייחסה ליכולתו ואף חובתה של הערכאה הדיונית לבחון חלופת מעצר באולם. לעניין זה אני מפנה לבש"פ 8576/07 סלמה נ' מדינת ישראל; בש"פ 478/12 פריח אל עסאם נ' מדינת ישראל; בש"פ 6688/12 לנקרי נ' מדינת ישראל. יש לציין בהקשר זה כי הוצגה לפניי היום חלופת מעצר בדמות אמו אשר ניכר כי משימת הפיקוח והחובה המוטלת לצדה ברורה לה והיא התחייבה לשהות 24 שעות לכל פרק זמן שיידרש בפיקוח בנה והיא התחייבה לעדכן את היחידה החוקרת בעניין כל הפרה אשר עתידה להתבצע. בעניין זה אני מוצא לנכון להפנות לכך שחלופת מעצר איננה נועדה אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מוודאות, וזאת להשגת מטרת המעצר בדרך אחרת (בש"פ 7206/10 מדינת ישראל נ' אגרונוב). כמו כן, ברור כי אין ביכולתה של חלופת המעצר להיות הרמטית כחלופה מאחורי סורג ובריוח וגם הפסיקה הכירה בכך (בש"פ 5376/01 מדינת ישראל נ' זהרן; בש"פ 2006/10 מדינת ישראל נ' פלוני). עוד מוכר כמושכלות יסוד בידי המעצרים בפסיקה בית המשפט העליון לפיה יש לבחור בעת שחרור את מיהות העושה למול המעשה המיוחס לו. בעניין המעשה אין ספק כי מדובר בעבירה בדרגת חומרה גבוהה לעניין החזקת וגידול הסמים. יחד עם זאת מדובר באדם ללא עבר פלילי אשר הוצגו בפניי מסמכים רבים המעידים על העובדה שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, ויש לקחת בחשבון גם את נתונים אלה במסגרת החלטת בית המשפט. נראה לי כי בעוד שחרור

לחלופת מעצר מתבסס על יכולת בית המשפט ליתן אמון בנאשם, או החשוד, נראה לי שבמקרה זה מתקיים אותו יסוד בחשוד דנא (בש"פ 7129/15 גפני נ' מדינת ישראל).

על פי הוראות הדין, מעצר שלפני הגשת כתב אישום נועד לצרכי חקירה בלבד, להבדיל מצרכי ענישה או הרתעה. השאלה הטעונה הכרעה בבקשה זו אינה, אפוא, אם החשוד ראוי לעונש בגין המעשים שבביצועם נחשד או אם יהא במעצרו כדי להרתיע עבריינים-בכוח, אלא אך ורק אם מעצרו אמנם חיוני ונדרש לצרכי החקירה (בש"פ 5492/98 ברונסון נ' מדינת ישראל). יתר על כן, כמצוות המחוקק, גם בהתקיים חשד סביר ועילת מעצר על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר האמורה בדרך חלופית של שחרור בערובה ובתנאים אשר פגיעתם בחירותו של החשוד פחותה מזו של מעצר (סעיף 13 (ב) לחוק המעצרים).

לא כך הם פני הדברים בעניינו של החשוד 2 שכן ממסמכים אותם סימנתי במ/1- במ/6 עולה קיומו של חשד סביר המצדיק הארכת מעצר שנייה. במיוחד גם מתקיימת עילת מעצר בדמות שיבוש מהלכי משפט והצורך בשהייתו מאחורי סורג ובריה על מנת שהחקירה תקודם ותבוצע. יחד עם זאת, אציין כי התלבטתי לא מעט בדבר וסבורני כי להארכת המעצר הבאה יש מקום שהיחידה החוקרת תציג ראיות נוספות בפני המותב הדין בתיק, ככל ואכן תתבקש הארכת מעצר כזו.

בסופו של יום אני מורה בזאת על הארכת מעצרו של החשוד 2 עד ליום 17.11.16 בשעה 14:00.

בעניינו של החשוד 1 -

אשר על כן אני מורה בזה על שחרורו של החשוד בערובה ובתנאים, כדלקמן:

1. התחייבות עצמית על סך של 6,000 ₪.
2. ערבות צד ג' על סך של 5,000 ₪. ערבים צד ג' יכול שיהיו הערבים שפרטיהם בפרוטוקול למעלה.
3. הפקדה במזומן על סך של 6,000 ₪. 3,000 ₪ יהוו תנאי לשחרור ואת היתרה ניתן להפקיד עד ליום 17.11.16 בשעה 14:00.
4. איסור יצירת קשר כלשהו, ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים הנוספים בפרשה - דהיינו: חשודים, עדים או מתלוננים - וזאת למשך 30 יום מהיום.
5. מעצר בית מוחלט עד ליום 20.11.16 בשעה 14:00. מעצר הבית יהא בביתו של החשוד ברח' נהריים 14, דירה 2, תל אביב ובפיקוח אחד הערבים לעיל לסירוגין.

בהיעדר ערבויות יעצר החשוד ויובא בפני שופט עד ליום 16.11.16 בשעה **14:00**.

מתיר בזאת הכנסת ציוד אישי לחשוד 1 על ידי מר דנילובר רמין, בכפוף לנהלי שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

עודד מורנו , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מעכב בזאת את ביצוע ההחלטה עד ליום 16.11.16 בשעה 14:00.

ניתן להתחיל בהליכי השחרור. ככל ולא יוגש ערר, ישוחרר החשוד בהתאם להחלטתי.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

עודד מורנו , שופט

הוקלד על ידי נופר הרשקוביץ